

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3568/07
12.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, мр Јадранке Ињац и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа директор АБ, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, Нови Сад, ради поништаја решења, број: 433-409/2005 од 19.3.2007. године, у предмету принудне наплате пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 12.3.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. бр. 4938/05 од 28.12.2006. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Регионални центар Нови Сад, Филијала ЈЛЛ, број: 433-45/2004-25 од 06.10.2004. године, којим је тужиоцу одређена принудна наплата пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника преносном средстава са рачуна пореског обвезника, укључујући и средства на девизном рачуну, на уплатне рачуне јавних прихода по основу пореске обавезе доспеле за плаћање до 05.10.2004. године, а која није плаћена у законском року, са посебном једнократном таксом за принудну наплату од 5% на износ главнице, у износима наведеним у диспозитиву решења. Истовремено, ожалбеним решењем наложено је Народној банци Србије - Одељењу за принудну наплату, Одсек РР, да одмах по пријему решења предузме мере ради принудне наплате.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост решење туженог због тога што није поступљено по правилима поступка и што није правилно утврђено чињенично стање, те због неправилне примене материјалног права. Навео је да му је првостепено решење уредно уручено тек 05.5.2005. године, да је блокадом рачуна пре тог датума, тужиоцу нанета штета, да се поступак о принудној наплати није могао спровести пре уручења решења, нити се оспорено решење могло донети пре уручења опомене, да је накнадно достављање решења и опомене разлог за поништај решења о принудној наплати, да је тужилац утврдио да је дошло до погрешног обрачуна пореза на промет производа по коначним обрачунима за период 2001-2004. година и да је тужилац доставио измењене пореске пријаве, али да по истима није донета одлука. Предложио је да се тужба уважи и спорно решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета, а у смислу чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима, суд је нашао да тужба није основана.

Према разлозима оспореног решења, који одговарају стању у списима, тужилац као порески обвезник, по основу пореске обавезе доспеле до 05.10.2004. године, није извршио уплату пореске обавезе ни у накнадно остављеном року по опомену која је тужиоцу уручена 23.6.2004. године, а у износима и са каматом како је то у решењу наведено, па је, стога, првостепени орган донео решење о принудној наплати пореске обавезе, заједно са посебном једнократном таксом за принудну наплату, из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника.

Код оваквог стања ствари и с обзиром на одредбу чл. 71., чл. 77. и чл. 84. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 55/04) правилно је одлучио тужени орган, када је у поступку у коме није било повреда правила поступка од утицаја на решење ствари, одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, јер је правилно нашао да су испуњени услови за одређивање принудне наплате пореске обавезе из новчаних средстава пореског обвезника.

За донету одлуку дати су довољни и јасни разлози.

У овом поступку суд је ценио законитост решења о одређивању принудне наплате. За ову оцену нису од посебног утицаја наводи тужбе у погледу времена наступања последица принудне наплате и евентуалне штете. Такође, у овом поступку нису од утицаја на другачије решење ни наводи тужбе који се односе на правилност обрачуна доспелог пореза у односу на који је одређена принудна наплата.

Са изентих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 12.3.2008. године, У. 3568/07

Записничар, Председник већа-судија,

Љиљана Петровић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК